

اسلام در آسیا

کلیدواژه: اسلام، آسیا، اروپا.

پرسش: چرا اسلام در منطقه آسیا گسترده شده است و اروپا کمتر به این دین گرایش دارد؟

پاسخ: از آنجا که ظهور اسلام در قاره آسیا بوده، گسترش آن نیز در آسیا بیش‌تر بوده است. عدم گسترش دین اسلام در اروپا را می‌توان معلول عوامل متعددی دانست همانند: اختلافات داخلی مسلمانان و تبیین نشدن چهره زیبای اسلام ناب موجدی در آن منطقه و

بعد از وفات پیامبر اسلام تلاش‌هایی برای گسترش دین مبین اسلام آغاز شد؛ ولی به دلیل اختلافات داخلی مسلمانان به نتیجه‌ای نرسید. با تلاش‌های مجدد از سال ۷۱ هجری تا سال ۳۹۸ هجری قاره آفریقا و اروپا تحت تصرف اسلام قرار گرفت و تا حدودی اسلام در آن سرزمین‌ها گسترش یافت. در زمان ما نیز گسترش نفوذ اسلام در اروپا و دیگر قاره‌ها و کشورهای جهان، بسیار چشمگیر و غیر قابل انکار است.

فهرست مندرجات

- ۱ - اسلام در آسیا
 - ۱.۱ - معاهده معاویه
 - ۱.۲ - تبدیل خلافت به پادشاهی
 - ۱.۳ - اسلام در اسپانیا
 - ۱.۴ - تشکیل امپراطوری اسلامی در سوریه
 - ۱.۵ - نفوذ اسلام در کشورهای اروپایی
 - ۱.۶ - نقش تبلیغات اروپائیان در وارونه جلوه دادن چهره اسلام
 - ۱.۷ - اعتقاد رومی‌ها به دین مسیحی
 - ۱.۸ - مبارزه مسلمانان با اموی‌ها
 - ۱.۹ - حساسیت اموی‌ها و عدم پیشروی اسلام
- ۲ - پانویس
- ۳ - منبع

اسلام در آسیا

این یک بحث دامنه‌داری است که تبیین آن در این مختصر نمی‌گنجد؛ اما می‌توانیم به همین مقدار بسنده کنیم که تولد و ظهور دین اسلام در قاره آسیا (حجاز در شهر مکه) بوده و از این جهت گسترش آن نیز در آسیا به‌عنوان مهد دین اسلام بیش‌تر بوده است. عدم گسترش دین اسلام در اروپا را می‌توان معلول عوامل متعددی دانست همانند: اختلافات داخلی مسلمانان و تبیین نشدن چهره زیبای اسلام ناب موجدی در آن منطقه و

← معاهده معاویه

توضیح این‌که بعد از وفات پیامبر - صلی‌الله‌علیه‌وآله - مسلمانان به طرف شرق به فرمان‌دهی سعد وقاص، و به طرف شام و فلسطین به فرمان‌دهی گروهی (عمرو بن العاص و یزید بن ابی‌سفیان و ابوعبیده بن الجراح و شرحبیل بن حسنة به فلسطین و خالد بن الولید به شام لشکر کشیدند، و لشکر مسلمانان به فارس رسید؛ ولی لشکر غرب نتوانست پیشروی خود را ادامه دهد؛ چون معاویه بن ابی‌سفیان در زمان حکومتش با لشکر غرب (روم) معاهده بست و عدم پیشرفت مسلمانان به طرف غرب، به دلیل این معاهده معاویه است. [۱] [۲]

← تبدیل خلافت به پادشاهی

علاوه تبدیل خلافت به پادشاهی از سوی معاویه باعث گشت که غرب به ماهیت اسلام پی نبرد و رغبتی برای گرویدن به اسلام نداشته باشد؛ از همین رو یکی از دانشمندان بزرگ آلمانی گفته است: "شایسته است ما مجسمه معاویه بن ابی‌سفیان را از طلا بریزیم و در برلین پایتخت آلمان نصب کنیم؛ چراکه اگر ضربه کاری معاویه به پیکره اسلام نبود، اسلام همه جهان را فرا می‌گرفت و اکنون ما آلمانی‌ها و سایر کشورهای اروپایی عرب و مسلمان بودیم. [۳]

← اسلام در اسپانیا

اما بعد از آن در زمان حکومت ولید بن عبدالملک، مسلمانان کشورهای عراق، ایران، شام، مصر و آفریقا تا سواحل دریای آتلانتیک را به تصرف خود درآوردند و از تنگه جبل الطارق گذشته و در سال ۷۱ میلادی پس از اراده اسلام به مردم اسپانیا، دعوت اسلام به دیگر کشورهای اروپایی نیز رسید.

← تشکیل امپراطوری اسلامی در سوریه

همچنین از سوی دیگر مسلمانان توانستند از سیحون و جیحون گذشته و پیوسته اسلام را به مردم شهرها و کشورهای عرضه می‌کردند و در نهایت امپراطوری بزرگ اسلامی تشکیل شد که مرکز آن شهر دمشق واقع در کشور سوریه بود. [۴]

← نفوذ اسلام در کشورهای اروپایی

بنابراین در حدود سال ۷۸ هجری تمام قاره اروپا و آفریقا در تحت تصرف اسلام درآمده بود و این سیطره اسلام در اروپا تا سال ۳۹۸ هجری ادامه داشت که در

سال ۳۹۸ هجری با وفات عبدالملک منصور، برادرش عبدالرحمن ملقب به الناصر لدین الله به حکومت اروپا رسید، او نیز مانند پدر و برادرش بدون اعتقاد به خلیفه وقت (هشام بن حکم) [۵] اموی حکومت می‌کرد، و تصمیم گرفت بازمانده رسوم خلافت را از میان بردارد. به همین سبب از هشام خواست که او را ولیعهد خود کند، **ولایت‌عهدی** او اکثر مردم را خشمگین ساخت و باعث وقوع جنگ‌های خانوادگی شد که مسلمانان را به خود مشغول داشت و مرزها بدون دفاع ماند، در داخل مملکت نیز ملوک الطوائفی به وجود آمد که شب و روز جلوی چشم دشمنان اسلام، به جان هم افتاده و سرگرم زدو خورد بودند، این **اختلاف** بین مسلمین و عمل‌کرد بد حاکمان مسلمان، باعث شد تا مسیحیان از فرصت استفاده کرده و در پی جنگ‌های متفاوت، مسلمانان را از قاره اروپا بیرون کنند؛ [۶] اما در سال‌های بعد و مخصوصاً در زمان ما، **فرهنگ** اسلام به‌صورت قابل توجهی در تمام سرزمین‌ها و کشورها و - از جمله اروپا - نفوذ پیدا کرده است.

← نقش تبلیغات اروپائیان در وارونه جلوه دادن چهره اسلام

در این میان نباید نقش **تبلیغات** و امکانات پیشرفته کشورهای اروپایی را در وارونه جلوه دادن **چهره** اسلام و نرسیدن صدای حقیقت به گوش این مردم، نادیده گرفت. و این البته بحث مفصلی را می‌طلبد که آن را به وقت دیگر موکول می‌کنیم.

← اعتقاد رومی‌ها به دین مسیحی

احتمال دیگری نیز وجود دارد که لازم است بیان کنیم و آن این است که رومی‌ها در آن زمان به دین مسیحی معتقد بودند، بدیهی است که از دید آنان در آن زمان دین مسیحی یک **دین الهی حق** محسوب می‌شده است و چنین اعتقادی داشته‌اند. بر این اساس **جنگ** با آنها بسیار کار سختی بوده است.

← مبارزه مسلمانان با اموی‌ها

از این‌جاست که مسلمانان باید در دو جبهه با آنها مبارزه کنند: اول جبهه علمی و فرهنگی و بیان حق بودن دین اسلام و **انحراف** دین مسیحی از مسیر اصلی خودش و دوم جبهه نظامی که باید دشمن را به شکست بکشانند و معلوم است که امویین چنین آدم‌هایی را پرورش ندادند تا بتوانند در این محورها از دینشان دفاع کنند.

← حساسیت اموی‌ها و عدم پیش‌روی اسلام

افزون بر این شعاع مکتب **اهل بیت علیهم‌السلام** به خاطر حساسیت اموی‌ها به ایشان نتوانست به آن مناطق پیش برود؛ برعکس ایران و کشورهای هم‌سوی آن که به خاطر آشنایی با این مکتب پیشرفته اسلامی توانست در آن واحد به دو کار دست یابد: اول وارد شدن به دین اسلام و گردن نهادن به آن؛ دوم دفاع از آن و انتشار دادن آن و شاید شعاری را که عباسیان در برابر امویان انتخاب کردند (الرضا من آل محمد) بهترین شاهد بر مدعای ما باشد.

پانویس

- ↑ کوفی، احمد بن علی بن اعثم، الفتوح، ص ۱۲۹، ترجمه مستوفی هروی، مجد بن احمد، انتشارات علمی و فرهنگی ۱۳۷۴.
- ↑ کوفی، احمد بن علی بن اعثم، الفتوح، ص ۱۸۲ - ۲۰۵ ترجمه مستوفی هروی، مجد بن احمد، انتشارات علمی و فرهنگی ۱۳۷۴.
- ↑ صالحی نجف آبادی، شهید جاوید، ص ۲۱۲، چاپ هشتم، ابی‌جا، بی‌تا.
- ↑ شکیب ارسلان، تاریخ فتوحات اسلامی در اروپا، مترجم: دوانی، علی، ص ۲۷، کتاب‌فروشی بنی‌هاشم، بی‌تا.
- ↑ زرکلی، الاعلام، ج ۲، ص ۳۱۰؛ این هشام غیر از هشام بن الحکم معروف حاکم اموی است؛ بلکه او «المؤید بالله» یکی از حکام اندلس بوده است.
- ↑ زرکلی، الاعلام، ج ۲، ص ۲۹۵.

منبع

پایگاه اسلام کوئست.